



Ved foten av Salen i 1941.



I 2005, 64 år senere, ble et nytt bilde tatt på nøyaktig samme sted.

Til foten av Salen – 64 år etter

Av Trond Børsting

Ett eneste bilde kan påvirke hele livet. Tenk etter!

Trollheimen kom på innsiden av huden min – og har blitt der. Ett bilde i sort-hvitt på familiehytta var alt som skulle til. Øynene dine har allerede blitt fanget av det samme bildet, mens du leser dette.

”Kjenner du deg igjen” roper jeg til pappa Tore Bengt. Vi står på stedet der pappa tok det magiske bildet for 64 år siden. Vi er ved foten av Salen i Trollheimen. Pappa ser seg forvirret omkring. Det er noe som ikke stemmer.

Helt siden min første fjelltur i Trollheimen som 16-åring har jeg hatt sterk dragning mot Salen. Ønsket om å ta det samme bildet har herjet i min underbevissthet. Så kom ønsket til overflaten. Jeg begynte å ta bilder av Salen,

men det ble aldri som det skulle. I 2003 bestemte jeg meg for å finne stedet. For å være sikker tok jeg med kopi av magibildet. Da jeg fant plassen på ettermiddagen var det mye som ikke stemte. Pappa og onkel Fritjof kom da vitterligen fra Kårvatn den gangen i 1941. Trodde jeg. Da skulle de jo ha kommet hit på ettermiddagen. Men lyset var helt anderledes.

Jeg dro tilbake til ”åstedet” et par dager

senere, men mye tidligere på dagen. Oiiii. Helklaff. Så var det å få tatt bildet. Nå var det noe annet som ikke stemte. Kameraet måtte holdes ganske høyt for å få det til å ligne. Pappa og onkel Fritjof hadde sekkene sine på, og det fantes ingenting å sette kameraet på akkurat på denne plassen. De måtte ha båret med seg fotostativ! De gutta bar sannelig tungt. Jeg improviserte med sekk og oppstallett liggeunderlag. Vinglete saker. Nå stemte alt.

Da slo tanken ned i meg. Hva med å knipse det samme bildet, men nå med gubben på over 80. Ideen slo an i familien og i august 2005 drar fem glade ”gutter” på tur: Pappa Tore Bengt (84), bror Rune (49), bror Jan Marius (40), elghunden Zorro (2) og jeg (54).

Første dag. Vi går inn til Trollheimshytta over Bossvasshøgda. På Trollheimshytta får vi bo i et av hunderommene. Det passer gubben bra. For gamle gubber mangler ofte selskaps-

blære ... Det gir mange avbrekk i nattesøvn.

Andre dag. Forventningene rykker i gubben. Været er perfekt. Alt stemmer. Pappa og onkel Fritjof la avgårde fra Trollheimshytta mot Kårvatn 64 år tidligere. Nå er det vi tre brødrene sammen med gamlefar lett-på-tå. Vi kommer frem til foten av Salen til samme tid på dagen som brødrene i 1941. Pappa er forvirret. Kan det være her da?

Men alt stemmer. Alt. Tiden har stått stille i 64 år på dette stedet. Hvorfor kjenner han seg ikke igjen? Pappa husker i sort-hvitt. Nå er virkeligheten fargelagt. Jeg tar frem en kopi av sort-hvittbildet. Sammenligningen blir overveldende. Steinene, skyggene, ja til og med snøflekken ligner på en prikk.

Det blir en intens fotoseanse. Smilene sitter løst. Glemte er den bratte nedstigningen fra Aksla langs gamleruta, barfot vassing på



Trond, Tore Bengt,
Jan Marius, Rune
og Zorro

å se på stjernene denne natten også.

Tredje dag. Retur, nå langs den nye stien opp til Aksla. Når vi kommer til bilen har vi lagt i alt 24 timer frisk fjellvandring bak oss. Det vises på gubben, selv om han ser uforskammet pigg ut.

Til jul får pappa en CD med video og 100 bilder fra tre dager i august. Gubben er da oppgående på egen PC, må vite! For det er vanskelig å komme unna PCen om en vil påvirke neste generasjon. Trollheimen derimot. Den bare ligger der. År etter år. Nærmest uforanderlig og likevel konstant skiftende. Og alltid like magisk. Den venter på deg og roper høyt men uhørlig: "Kom å ta dine egne blinkskudd. Ett er nok til å påvirke et helt liv."

vonde steiner over den iskalde Leirtjønnbekken og svetten i panna opp langs Lortkjela. Har jeg kanskje arvet noe av pappas utmerkede fysikk? Klarer jeg dette om 30 år skal jeg smile minst like bredt jeg óg.

Sjelden har vel middagen smakt pappa så godt som på Trollheimshytta denne dagen. Stemningen rundt middagsbordet er unik. Skapt av Trollheimens fantastiske natur. Da gjør det ikke noe at pappa ofte må ut for

Trøstens druer

*Skodda ligg så tung langs topp og vann,
myra rommer lite av de skatta hu ska' ha.
I år har molta kvileår fra munn og spann
og blåbær mangle, her er kun bleike bla'.*

*Da trøst vi finn mot Kvamspigggtind
for krekling veks så sort og blank
små druer på gulgrønn lav vi sank.*

*De myldrer i overflod, fulle av saft,
en fattig kusine som byr deg sin kraft.
Hun svikter oss ei langs den steinete vei,
nå nesten alene blant gråstein og hei.
Og næring det har hun til den som vil ha,
til ammende kvinne den saften er bra.
Ved middagstider funkler hun på vår karaffel
Og minner oss på,
at beste smaken, vi ei få maken
den har vi nå –
Vi byr på kreklingvin her ved vårt taffel.*

Kari Makle

Til fjells med riktig utstyr



Hunter

Høy mod. m 3mm fullær,
Gore-Tex og kalosjering
rundt hele støvelen.



Nevada

Med 2,8 mm fullær, Gore-Tex
og tåbeskyttelse



Beseggen /Beseggen Lady

Med 2,6 mm fullær, Gore-tex og
tåbeskyttelse



Simle

Halvhøy mod. Med 2,6 mm fullær,
Gore-tex og tåbeskyttelse


CRISPI

AXEL BRUUN
-din spesialist i fjellsport

Prinsensgt. 30, tlf. 73 53 20 93, www.bruun.no